

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י' בסיון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מדינת
ישראל נ

לפני כבוד השופטת שרית זמיר

מדינת ישראל

המבקשת

נ ד

(עציר)

המשיב

באת"כוח המבקשת, עו"ד שרית ארנוב

נוכחים:

המשיב (פליווי שב"ס) ובא"כוחו, עו"ד אסף דוק

פרוטוקול

ב"פ המשיב:

אנחנו מסכימים לראיות לכאורה בכל הקשור להצגה, ואולם בכל הקשור לכוונה שלו להצית את בית המשפט – את מבנה בית המשפט – זה מהותי, מהסיבה הפשוטה שסעיף 448 מדבר בכוונה להצית נכס של המדינה. לגבי עוצמת הראיות בתיק אני אטען שהעוצמה אינה מעידה על כוונה מיוחדת מצידו להצית את בית המשפט. זאת אומרת, לא הייתה פה כוונה מיוחדת להצית נכס של המדינה – ואני אסביר. אבל לפני שאני אסביר, גברתי לא ראתה את הסרטון. אני אבקש להציג את הסרטון לפני גברתי, שגברתי תראה במה מדובר בכלל.

ב"פ המבקשת:

חברי טוען לראיות לכאורה, אז אני אבקש להתחיל לפני.

בא"כוח המשיב מקרין את הסרטון על צג מחשב.

ב"פ המשיב:

הוא אינו הולך. הוא מחכה להיתפס. זה החלק הכי דרמטי בסרטון. הוא מחכה להיתפס. בכתב האישום שהוגש היום נכתב שגמלה בו ההחלטה להצית את מבנה בית המשפט, ואף כתוב, בסעיף 1א+4 שהוא עשה כן בפועל. דבר שהוא לא נכון. ואני אנמק. הנאשם מסר עוד בזמן האירוע למאבטח שיצא לקראתו, ששמו יונתן סלומון, שהוא הגיע כדי למחות וכי מדובר, לדבריו, ב,מיצג אומנותי" בלבד, ולא הייתה לו שום כוונה להצית את בית המשפט. את זה הוא אומר סמוך, מייד לאחר האירוע. מייד. בחקירה שלו הוא סיפר שהוא בחר בדרך המחאה הזאת לאור עיוות הדיון – שהוא ראה, לדעתו, עיוות הדעת במשפטו של קצין משטרה בכיר. משפט שהתנהל באותו בית משפט. באותו אירוע זוכה אותו קצין ממרבית – לא מכל, ממרבית העבירות שיוחסו לו, עבירות מין כלפי נשים, ונוסף על כך הוא תיאר אירוע נוסף, שאירע בירושלים, גם אירוע של עבירות מין. כשנשאל בחקירה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י' בסיון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מדינת
ישראל נ

1 מדוע זה כל-כך נגע בליבו – וזה עקב אכילס של התיק – הוא אמר – או נכון יותר: הוא סיפר באומץ
2 – על כך שהוא עצמו חווה פגיעה מינית בצעירותו, דבר שאינו מניה לו עד היום. ולכן, כאקט מחאתי
3 בלבד – גם אם מטופש – ולאור הזדהות עם קורבנות עבירות המין, הוא בחר לבטא את הצעקה
4 האילמת שלו בדרך הבאה: הוא מלתכילה הגיע כדי לשרוף שני עציצים. עציץ אחד רלוונטי לביתה
5 מפשט בתל-אביב, שבו אירע האירוע של אותו קצין בכיר, והעציץ האחר – לאותו אירוע בירושלים.
6 בית המשפט יכול לראות שהוא למעשה שופך בנזין בשני מוקדים ספציפיים, ולא באופן ספורדי.
7 הוא תירץ – או גברתי תחליט – הוא הסביר שעשה כן כי מדובר בחופש הביטוי. אני מן הסתם אינני
8 מסכים לזה, אבל זה מה שהוא אמר, עוד בחקירתו. כך הוא תמך את הדברים שלו. היום בדיעבד אכן
9 הוא מבין את הפסול – אפעילו אני אומר: את הטיפשות – במעשה, אבל הוא עומד על דבר מרכזי אחד
10 שמצוין בכתב האישום, שהוא לא התכוון בשום שלב לשרוף את בית המשפט. וגם רואים את זה
11 בסרטון. אילו רצה לשרוף את בית המשפט הוא היה שופך בנזין באופן ספורדי, וגם היה מצית את
12 קירות במת המשפט. אבל הוא לא עשה כן.
13 חברתי כנראה תדגיש את המסוכנות שעולה מעצם התכוון של המעשה. ואני דווקא אבקש להסב את
14 תשומת ליבו של בית המשפט הנכבד לחלקים אחרים שעולים בתכנון. סביר מאוד להניח שלא... אף
15 שאני לא נביא – אבל סביר מאוד להניח שלא יעלו מפי חברתי, ואני אסביר.
16 הנאשם בחר לקיים את דרך המחאה שלו בתנאים המבוקרים ביותר, כדי שהאש לא תתלקח לאזור
17 מבנה בית המשפט, ואני אסביר. אחד, מלכתחילה, כפי שהוא מציין וכפי שעולה בסרטון, הוא בחר
18 להצית שני עציצים בלבד. כפי שתואר קודם, עץ אחד על עיוות הדין – לחשיבתו, לדבריו – שאירע
19 בבית המשפט בתל-אביב; עץ שני לגבי מה שאירע בירושלים. בסרטון רואים בבירור שהוא אינו שופך
20 בנזין בצורה כוללת, שהוא אינו שופך בנזין בצורה שהיא לא מוגדרת, על כל הנקרה בדרכו; הוא
21 עושה זאת באופן מבוקר.
22 דבר שני: הוא בחר במקום הספציפי הזה מהסיבה הפשוטה – מדובר באדנית שמתוחמת בבטון,
23 אדנית קטנה, שהוא סבר שהאש לא תתפשט למקומות אחרים. וזה הוא אומר. מעבר לכך, הוא בחר
24 באזור שהאדמה בו היא אדמה רטובה, יש שם טפטפות – רואים את זה בדוח המז"פ, בתמונה מספר
25 6 בדוח המז"פ, כפי שעולה.
26 ובשום שלב – וזה הכי חשוב – הוא לא שפך בנזין, אף שהיה קרוב מאוד, ובית המשפט רואה את זה
27 בסרטון – הוא לא שפך בנזין על קירות בית המשפט. דוח המז"פ אינו אומר שהוא ניסה לשרוף את
28 בית המשפט. זה לא עולה שם. מה שדוח המז"פ אומר הוא שהוא שרף שני עציצים בלבד. הוא הגיע
29 למקום עם בקבוק משקה של ליטר וחצי, והוא מילא אותו בסך-הכול בשליש. באירוע עצמו – וזה גם
30 עולה מדוח המז"פ – הוא אינו שופך את כל הבקבוק. הוא אינו שופך את כל תכולת הבקבוק. אלא מה
31 הוא עושה? הוא משליך אותו לפח. כשיש בו בנזין.
32 כפי שנראה בסרטון, הוא גם אינו בורח מהמקום. להפך. הוא נראה שליו למדי. הוא מחכה שיגיעו
33 אליו. הוא מחכה שיגיעו אליו. וזאת נקודת המפתח, ואני אסביר. גם בדיווחות של המאבטחים – של
34 יונתן ואחרים – נכתב שלמעשה הוא שיתף פעולה מהרגע הראשון, הוא לא התנגד. הוא למעשה נראה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י" בסיון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מדינת
ישראל

1 כאילו... נקרא לזה כך: מזמין את מה שהגיע אליו. הם לא היו צריכים לרדוף אחריו, לא היו צריכים
2 להפעיל איזשהו כוח. הוא פשוט נשמע לכל ההוראות שלהם, וזאת סיבה... זאת אומרת, זאת עובדה
3 חשובה מאוד, מהסיבה הפשוטה ש... הוא גם מגיע לשם במכוון. לאור המצלמות שיש שם במקום,
4 ואני תכף אסביר את זה.

5 הוא מעבר לכך בוחר לעשות את המחאה שלו בשעת ערב, בשעה תשע, בשעה שבית המשפט סגור,
6 שאין בו אנשים עובדים ושבים, כדי שלא לסכן אותם. והוא בוחר לעשות זאת, וזו נקודת המפתח,
7 במקום שיש בו מצלמות והן גלויות. הוא אינו טורח להסתיר את הזהות שלו. וזאת מנקודה אחת
8 בלבד: כדי שהמסר, גם אם שגוי ומעוות, המסר יראה, ברוח קמפיין #MeToo. זה מה שהוא אומר
9 בחקירות. ברוח קמפיין מי-טו. זה המסר.

10 דבר נוסף: דובר בהצתה, בסופו של דבר, בסדר גודל קטן מאוד. אנחנו מדברים בשני עציצים
11 שנשרפו! גודל האש שנראה בסרטון זו אשליה אופטית ידועה, והשתקפות של אלומות אור בחושך.
12 אני אציג לבית המשפט שתי תמונות שלמעשה מעידות על הנזק שנגרם. (מציג טלפון סלולרי) זאת
13 תמונה אחת, של העץ. שום דבר פה לא נשרף, זאת אומרת שהכול היה מבוקר; וזאת תמונה אחרת,
14 של העץ בירושלים.

15 התמונות בדוח המז"פ מוכיחות שלמעשה הכוונה שלו לא הייתה להצית את כל המתחם; לכל הפחות
16 את כל האדנית. הוא הגיע לשם במטרה מסוימת, נכון, לבצע איזשהו אקט מחאתי. אינני נכנס לזה:
17 נכון, לא נכון – ברור שזה לא נכון.

18 טוענים שהוא ניסה לשרוף את בית המשפט. הם טוענים שהוא ניסה לשרוף את בית המשפט. זה לא
19 נכון. מה זאת אומרת, (המניע) לא רלוונטי?
20 אכן זה רלוונטי כדי להבין את הסכנה הנשקפת.

21 בכל אופן, ופה אני מסכם: מדובר באדם נורמטיבי, אב לילד, ללא עבר פלילי, ללא עבר פסיכיאטרי.
22 מדובר במהנדס מחשבים, שהיה שרוי באותה נקודת זמן במצב נפשי ירוד ביותר. הנאשם בראשונה
23 בחייו מצוי במעצר קרוב לשבועיים ימים. חוות הדעת שהגישו והגיעה היום לבית המשפט מצביעה על
24 כך ש... היא אפילו אינה ממליצה על המשך אשפוז; זאת אומרת שהיא רואה בו אדם נורמטיבי
25 לחלוטין. עוד פעם: היא ממליצה אולי ללכת לשיחות עם פסיכולוג, אבל מי מאיתנו לא זכאי לכך ולא
26 צריך לעשות כך?

27 אני סבור שניתן להבטיח את מטרת המעצר בדרך של שחרור בתנאים מגבילים לבית הוריו, עוד לפני
28 שיינתן תסקיר, ואני אסביר. קודם כול, מעבר לעובדה שמדובר באדם נורמטיבי לחלוטין ללא עבר
29 פלילי, מדובר במקרה נקודתי, ללא עבירות נלוות. אין פה עבירות נלוות, יש פה אירוע נקודתי אחד,
30 עבירה אחת. אין פה מתלוננים. ולפי דבריו, וגם – עוד פעם: גם אם זה במחלוקת, לפי דבריו הוא עשה
31 זאת ממניעים שגם אם לא נכונים ומוצדקים, עוד פעם: הוא ניסה להביע מחאה אישית – –

32 אני סבור שלשירות המבחן בעניינו אין יתרון יחסי על בית המשפט בשאלה אם ניתן לאיין את
33 המסוכנות במעצר בית. אני מפנה לבשי"פ פ"ק, 5564/11, וגם לבשי"פ פ"ח, 478/12. אני מגיש לבית

בית המשפט המחוזי בנ"א-יפו

24 במאי 2018
"בסיון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מ"ד נח
ישראל

המשפט פסיקה גם של בית משפט זה וגם של בתי משפט אחרים, שתומכים במה שאני אומר. ומעבר
לכך, באולט הזה נמצאת משפחתו התומכת. אבי המשפחה, מושל שכס לשעבר, אדם איכותי בעל דרגה
של סגן אלוף. יושבת כאן אימו, בתפקיד בכיר אחר שהיא תספר. יש כאן שני מפקחים, שהו לן אצלם
עד כה, שיכולים בהחלט להירתם ולוודא שאכן לא תהיה הפרה כזו או אחרת מצידו.

ב"פ המבקשת:

אני אפתח בכך שהעובדה שהמשיב עבר את העבירה כמיצג אומנותי אינה מעלה או מורידה מביצוע
העבירה. בעבירות ההצגה אין צורך ביסוד כוונה.

ב"פ המשיב:

זה לא נכון, גברתי. זה לא נכון.

ב"פ המבקשת:

אני אומר כך. ההצגה, גם אם נניח שהיא יועדה יותר בעבור איזשהו מיצג אומנותי, הרי המשיב ביצע
את ההצגה כך או כך. הוא שילח אש בשיחים הצמודים לבית המשפט, שגם הם רכוש הציבור, נכס
של המדינה. לכן באופן טכני גם יסודות העבירה מתקיימים.

עכשיו, אני כן רוצה להתייחס בראיות לכאורה לשתי ראיות מרכזיות. אני מציגה את הודעת הנאשם.
המשיב טען בחקירה שלו שהוא בא לעשות מחאה, או מיצג אומנותי; שהוא לא התכוון להצית;
הדליק, "בקטנה", לדבריו; הדליק שני שיחים. כשהוא נשאל למה הבעיר את השיח השני, הוא טען
שהוא ביקש להבהיר את הנקודה.

אני אבקש לבחון את הטענות לאור סרטוני האבטחה. בניגוד להודעה של המשיב, שהוא טוען
שהדליק אש קטנה, כיבה, הדליק ואז שוב הדליק, מצלמות האבטחה של בית המשפט מגלות תמונה
אחרת. אנחנו רואים שהוא ניגש לשיח הקרוב ביותר, הסמוך ביותר לקיר בית המשפט. הוא מצית
להבה גדולה, אשר הייתה עשויה להתפשט ולגרום נזק גדול, בוודאי לאור השימוש בחומר. עכשיו,
חברי הציג תמונות, אז אני עשיתי כמו חברי ובוודאי גם אני הלכתי הבוקר לראות את הנזק.

אני מבקשת להציג לבית המשפט את גובה חלונות של בית המשפט (מציגה טלפון סלולרי) ואת
וילונות הבד שנמצאים מהצד השני של החלון. אני אבקש גם להראות לבית המשפט מה גובה הלהבה
מהחלונות ומה היה יכול לקרות לו התפוצצו החלונות ווילונות הד בתוך בית המשפט, במזנון בית
המשפט, נדלקו.

אנחנו רואים בסרטון שהמשיב לא נעצר עד סף הגינה. כדי לבחון היכן להצית, כמו שטען חברי, היא
האדמה רטובה, היכן ייגרם נזק. הוא צועד ומישיר מבט אל השיח הגבוה ביותר ואל השיח הקרוב
ביותר לקיר. ואם לא די בכך, הוא מקים מוקד שריפה שני, כדי שיהיה נניתן לגרום את הנזק הגדול
ביותר – – –

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י' בסיון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מדינת
ישראל

ב"פ המשיב:

רגע, רגע. את מדברת בכוונתו? איך ניתן לדעת מה הכוונה שלו בכלל?

ב"פ המבקשת:

(מציגה מחשב) אני מבקשת מבית המשפט להבחין בגובה הלהבות; בעובדה שהמשיב ניגש ישירות לשיח; שהוא אינו בודק היכן יש מים, היכן אין מים, בניגוד להצהרותיו. לשיטתה של התביעה המשיב ניסה להצית אש שמטרתה לפגוע בבית המשפט. אין שום הכרח בתוצאה. עבירת הצתה מתגלמת ברגע שהמשיב שילל את האש. הסעיף אינו דורש לבדוק מה השטח אשר בפועל הוצת, מהו הנזק שנגרם – כל אלה רלוונטיים לשיקולי הענישה. אנחנו עוסקים כעת בראיות לכאורה, ואנחנו סבורים שאנחנו עמדנו ברף הראיות לכאורה שצריך וכל ירידה לניואנסים או לפרטים הקטנים אינה רלוונטית להליך הזה.

עכשיו, מבלי לגרוע בכך, אינני מבינה מה הטיעון של חברי. האם חברי טוען שאין עבירת הצתה אם הוצת שיח גבוה, שיח ממשלות? האם ההצתה לא התקיימה? אילו תפסה האש בשאר הדברים שהיו שם, במיוחד לאור העובדה שהמשיב שפך חומר דליק, לא היה פוטנציאל ליצור חומת אש מסוכנת? לא היה פוטנציאל שהאש תדבק בחלונות של מזנון בית המשפט ותצית את המקום? האם אדם שהיה נקלע למקום לא היה יכול להיפגע? חברי טען שהמשיב בכוונה ביצע את המיצג האומנותי שאותו הוא ביקש להציג – בדרך כלל מיצגים מוצגים בפני קהל. המשיב עבר את העבירה בשעות מאוחרות.

ב"פ המשיב:

בגלל המצלמות.

ב"פ המשיב:

בשעה תשע עוד עובדים אנשים בבית המשפט. יכלו לצאת עובדים. אנשים שאולי היו מנסים לכבות את האש יכלו להיפגע. האם לא די בכך כדי לבסס את פוטנציאל המסוכנות? שהמשיב עלול לשוב ולהצית בעתיד? אני רק מבקשת להזכיר שמדובר בהצתה על רקע אידאולוגי. מדובר במי שמעיד על עצמו מלכתחילה שאין לו מורא מרשויות החוק – –

ב"פ המשיב:

זה לא מה שאמרתי.

ב"פ המבקשת:

שהוא יפעל נכון בדרך כשהחלטע לא תישא חן בעיניו. לשיטתנו מעשיו אשל המשיב מקימים פוטנציאל מסוכנות, שבית השצמפט כבר עמד עליו בשורה של החלטות. מעבר לכך מעשיו מעידים עליו.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י" בסיון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מדינת
ישראל נ

למרות כל האמור, בשל העדר העבר הפלילי, אנחנו כן נסכים לשלוח אותו לתסקיר. אני אתייחס רק לשורה אחת בחוות הדעת הפסיכיאטרית, באמצע העמוד הרביעי. גם חברי התייחס לכך. אני חושבת שמי שעבר טראומה, כפי שהוא מציין לפני הגורמים הפסיכיאטריים, כאשר המניעים שמובילים אותו לביצוע העבירה הם מורכבים; והעבירה מבוצעת על רקע אידאולוגי כזה, הגורם המקצועי אשר יכול לעמוד על המורכבות של נפשו ולהציע את העזרה – הוא שירות המבחן. אם וולק מהרציונלים של ההליך הפלילי הם גם רציונלים של שיקום, אז על אחת כמה וכמה משיב כזה, אשר זקוק לטיפול – אם זה בשל היותו קורבן או בשל דברים אחרים – יש מקום ששירות המבחן יבחן את המסוכנות שלו ויבחן און החלופות המוצעות.

ב"כ המשיב:

קודם כול, לגבי סעיף 448 סיפה – חברתי הצביעה על מה שהיה יכול להתרחש. אני רק מזכיר שהסעיף הזה מצריך כוונה מיוחדת. כוונה מיוחדת לשריפת הנכס. בית המשפט. עדיין צריך להסתכל על זה, בשלב הזה, להסתכל על כל הממצאים. אנחנו עוסקים פה באדם שנמצא במעצר כבר שבועיים ימים. יש השלכות לנסיבות. אני מזכיר שאנחנו הסכמנו לראיות לכאורה. מה שטענו הוא כרסום לעניין הכוונה. זה מה שאמרתי. חברתי עטה עליי כאילו היא הייתה שם והיא יודעת מה הייתה הכוונה. אנחנו לא נדע עד ההליך העיקרי. אבל יש משמעות לכוונה. זה מה שאמרתי. יש משמעות לכוונה והכוונה הזאת עדיין לא הובררה. זה כל מה שאני מנסה לומר. חברתי ביקשה תסקיר. חוות הדעת הפסיכיאטרית – אני רוצה לצטט. כתוב כך: „רגוע, משתף פעולה עם הסובבים, חיובי בגישתו, מדבר לעניין. דואג היטב לצרכיו האישיים. נוטה לשיתוף פעולה כשפונים אליו, ונוטה להתנהג לפי כללי המחלקה. לא נצפתה שום התנהגות חריגה במהלך המשמרת“. רוצה למר: אם זה הגוף הטיפולי – חברתי משליכה את הטיפול אך ורק על שירות המבחן? גם הם בדקו אותו. וגם הוא נמצא שם כאחד שלא צריך – –

לאחר שהוזהר כחוק, משיב לשאלות ב"כ

המאשימה:

ש: אדוני, אתה יודע במה מואשם הבן שלך?
ת: כן.
ש: אתה יכול לספר לי במה הוא מואשם?
ת: ב... הצתה של שני עציצים, סמוך לבית המשפט; לגבי המניע – מתאה חברתית. מצגת אומנותית ומחאה חברתית.
ש: מה טיב היחסים שלך עם הבן שלך? אתם קרובים?
ת: כן.
ש: מה זה קרובים? ספר לי. כמה פעמים אתם מדברים בשבוע?

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י' בסיון תשע"ח

מ"ת 35330-05-18 מדינת
ישראל

- 1 ת: פעם, פעמיים.
- 2 ש: בשבוע. אתם גרים יחד?
- 3 ת: לא.
- 4 ש: היכן אתה גר, אדוני?
- 5 ו: בחולון.
- 6 ש: איפה הוא גר, הבן שלך? דירה משל עצמו או --?
- 7 ת: לא, בשכירות.
- 8 ש: איך אתה יכול להגיד את הקשר ביניכם? אתם מדברים פעמיים בשבוע --
- 9 ת: הוא בא אליי הביתה עם הילד שלו, אנחנו אוכלים יחד, מבליים יוזד. לפעמים הם ישנים אצלנו.
- 10 ש: הוא משתף אותך בקשיים שלו?
- 11 ו: לא כל-כך.
- 12 ש: אתה ידעת על הפגיעה המינית שהוא חווה?
- 13 ת: לא.
- 14 ש: יש לך עבר פלילי?
- 15 ת: לא.
- 16 ש: אתה כרגע, אתה עובד?
- 17 ת: לא.
- 18 ביהמ"ש: במה עבדת?
- 19 ת: בצבא קבע. פנסיונר.
- 20 ביהמ"ש: בן כמה אתה?
- 21 ת: שבעים-ושתיים.
- 22 ש: אתה סבור שאתה...
- 23 ביהמ"ש: מה היה התפקיד שלך בצבא?
- 24 ת: התפקיד האחרון? מושל שכם.
- 25 ביהמ"ש: שמה זה אומר?
- 26 ת: זה תפקיד שכרוך ב...
- 27 ת: זה בהרבה נושאים, של ניהול אזרחי וניהול צבאי ביחד. זה תפקיד מורכב מאוד.
- 28 הייתי לפני זה בחיל המודיעין, והייתי בצנחנים.
- 29 ש: אתה ידע מה פולל התפקיד שלך כמפקח?
- 30 ת: כן.
- 31 ש: אתה יכול להסביר?
- 32 ת: אני חושב. אם הוא יהיה אצלי בבית, אני אשתדל ש... אני אשמור, שאסור לו לצאת מהבית.
- 33 ש: מה זה אומר, "אני אשתדל"?

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י' בסיוון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מדינות
ישראל ו

- 1 ת: לא, אני אעשה את מה שבית המשפט אומר. אם אסור לו לצאת מהבית, אז הוא לא יצא
2 מהבית.
3 ש: ואם מחר הוא יצא מהבית, מה אתה עושה?
4 ת: אני מדווח.
5 ש: מדווח למי?
6 ת: לרשויות, למשטרה.
7 ש: אתה סבור שיש לך השפעה סמכותית על המשיב?
8 ת: כן.
9 ביהמ"ש: אתה מוכן לחתום על ערבות כספית?
10 ת: כן.
11 ביהמ"ש: ואתה מבין שאם הלילה הוא יפר את התנאים, אז מעבר לזה שייקחו לך את הכסף,
12 גם יפתחו לך תיק במשטרה?
13 ת: כן.
14
15 לאחר שהזהרה בחוק:
16 ש: את יודעת מה מיוחס לבן שלך?
17 ת: כן.
18 ש: אז רק תסבירי.
19 ת: שמעתי, לפני שבועיים, עכשיו. שעמית נאשם. הצית שיחים, ואחרי זה היה נראה, יותר...
20 מפחיד, לשמוע את זה, אבל אחר-כך – זאת עבירה חמורה. כן.
21 ש: את יודעת שאנחנו אומרים שהוא ניסה להצית את בית המשפט?
22 ת: כן.
23 ש: מה את חושבת על החשדות המיוחסים לו?
24 ת: זה לא הוא. הוא לא יעשה דבר כזה. בחיים לא פגע באף אחד. למה לו לעשות דבר כזה, בשביל
25 לפגוע במישהו? עמיו. שאימא מבשלת אוכל ושואלת אותו איך היה האוכל, והוא נותן את זה
26 לחומלס – אז זה לא אמיתי. יש לו בן שהוא אוהב אתו אוהבת נפש. אוהב אותנו, את המשפחה.
27 ש: את יודעת מה מוטל עלייך כחלק מחובות הפיקוח?
28 ת: כן. לשמוע על הילד שלי.
29 ש: את יכולה להסביר לנו מה כוללת חובת הפיקוח?
30 ת: אני לא יודעת, עדיין לא שמענו, אבל מה שיטיל עלינו בית המשפט זה מה שיהיה.
31 ת: אנחנו נבצע את זה.
32 ש: אם בית המשפט יקבע שעמית, אסור לו לצאת מהבית?
33 ת: הוא לא יצא מהבית.
34 ש: ואם הוא יצא מהבית?

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י" בסיוון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מדינת
ישראל נ

ת: אני אדווח. אבל אני קודם אסביר לו את החומרה.
ש: גברתי עובדת?
ת: לא, אני גמלאית.

הגב' גלעד:

אנחנו גרושים. אבל אנחנו ביחסים טובים.
אז שאול שוחח עם עמית על הנושא, ועמית הסכים לגור אצלי, כי יש חדר. בשבילו, עם הכול.
אני בבית. אינני עובדת.
(אם אצא) אז שאול יבוא. כן. אנחנו בקשר תמידי. קשר...

ב"פ המשיב:

גרים בסמיכות, גברתי.

הגב' גלעד:

אנחנו גרים קרוב.
אנחנו ביחסים – אנחנו עושים חגים יחד. כל המשפחה, עם הילדים. עמית, עם הילד שלו – –
יש לי עוד שתי בנות. הגדולה עם שני הילדים; עמית; ועוד תבת הקטנה, שהיא נשואה.

ב"פ המבקשת:

התביעה שבה על הצעתה שלפני מתן החלטה יינתן תסקיר, ולו ראשוני, בעניינו של המשיב.
אנחנו סבורים שהמפקחים, לפחות על פניו, כפי שראינו אותם בבית המשפט – הם כן יכולים להיות
מפקחים ראויים, אבל יש קושי בעובדה שהם אינם גרים יחד.
אדם שמפקח והוא גר עם אותו מפקח, צריך להיות לו איזשהו מרחב, שאם אחד יוצא לסופר – –

ה ח ל ט ה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת הצתה. עם כתב האישום יחד הוגשה בקשה למעצרו
של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

על-פי עובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק בין התאריכים 10.05.18–24.04.18 גמלה
בליבו של המשיב ההחלטה להצית את מבנה בית המשפט, וזאת על רקע פסק-דין שניתן ביום 24.04.18
בבית המשפט בתל-אביב בעניינו של קצין משטרה בכיר, שלפיו הוחלט לזכותו ממרבית העבירות
שיוחסו לו.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י' בסיון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מדינת

ישראל

במסגרת התוכנית ולשם מימושה, ביום 10.05.18 רכש המשיב חומר דליק מסוג בנוין בתחנת דלק ומילא באמצעותו בקבוק פלסטיק. בהמשך למתואר, סמוך לשעה 21:00, הגיע המשיב לרחבה המערבית של בית המשפט בתל-אביב, וסמוך לאחר מכן שילח אש במזיד באמצעות הבנוין בשני מוקדי שיחים הסמוכים למבנה בית המשפט, וזאת במטרה לפגוע בנכס של המדינה המשמש את הציבור.

בא-כוח המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה למעשה ההצתה, אך טען כי אין כל ראיה המלמדת על כוונה להצית את מבנה בית המשפט -- ההפך הוא הנכון: ממכלול הראיות שנאספו בתיק, ובעיקר גרסתו העקיבה של המשיב, עולה כי המטרה הייתה מחאה על זרף מיצג אומנותי. לדבריו התנהלותו של המשיב בשטח; האופן שבו שילח את האש; והמתנה שלו במקום עד להגעת המאבטחים -- כל אלה תומכים בגרסת המשיב בדבר המניע למעשה ומלמדים באופן ברור וחד-משמעי כי לא הייתה כוונה אמיתית להצית את מבנה בית המשפט.

באת-כוח המבקשת, מנגד, טוענת כי אין כל משמעות למניע שעמד מאחורי המעשים, וגם אם עסקינן במעשים שבוצעו על רקע כוונה למחות, אין הדבר משליך על יסודות העבירה במקרה דנן, שהתקיימו במלואם. בהקשר זה הפנתה את בית המשפט לעובדה כי סעיף 448 לחוק העונשין, התש"ז-1977, אינו דורש כוונה אלא יסודותיו עובדתיים: „המשלח אש במזיד בדבר לא לו“. אשר לסיפה של הסעיף, שעניינו שילוח אש במטרה לפגוע בנכס של המדינה או בנכס המשמש את הציבור, הרי לא יכולה להיות מחלוקת שזו הייתה כוונתו של המשיב, שכן ניתן לצפות בבירור כיצד המשיב משלח אש בצמחייה שהיא רכוש הציבור בסמוך לקיר בית המשפט.

לאחר ששמעתי את טיעוניהם של בא-כוח הצדדים באוני לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיב בכתב האישום, ולא מצאתי קיומו של כרסום בראיות.

אכן צודקת המבקשת כי יסודותיו העובדתיים של סעיף ההצתה התקיימו במלואם. אין מחלוקת על כך שהמשיב שלח אש בדבר לא לו. הדבר נצפה מפורשות בסרטון המותעד את האירוע. המשיב שילח את האש בנכס של המדינה, או לחלופין בצמחייה, שהיא אחת החלופות בסיפה של הסעיף, והשאלה מדוע עשה זאת ומה היה המניע שלו למעשה -- אינה רלוונטית לביצוע העבירה, בוודאי לא לשלב הראיות לכאורה, ולכל היותר לשלב העונש.

אשר לעילת המעצר -- בא-כוח המשיב לא חלק על קיומה של עילה בזימות מסוכנות. עם זאת טען כי הגם שמדובר בעבירה חמורה אשר טמונה בה מסוכנות, הרי חומרת העבירה כשלעצמה אינה מצדיקה בהכרח מעצר עד תום ההליכים, ובכל מקרה חייב בית המשפט לשקול אם יש בחלופת מעצר ראויה כדי להשיג את תכלית המעצר. בעניין זה חובה על בית המשפט לבחון את הרקע של המשיב, את מכלול הנסיבות, את ההתרשמות מן המשיב ומנסיבות המקרה, ואת טיבה של החלופה המוצעת. בעניינינו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י' בסיון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מדינת
ישראל נ

טען בא"כוח המשיב כי מבלי להפחית מחומרת המיוחס למשיב, הרי לא ניתן להתעלם ממכלול הנסיבות, ובהן בין היתר הבחירה להצית צמחים קטנים והמתנה במקום עד להגעת המאבטחים. עוד ביקש להביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של המשיב, לרבות הפרטים שמסר בנוגע לטריגר שהביא אתו לביצוע המעשים; את העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא; וכי הוא מתנהל באופן נורמטיבי במישורי חייו השונים.

בא"כוח המשיב הציע כחלופה שחרור בתנאי מעצר בית מלא בבית אימו של המשיב, בפיקוח אנושי צמוד והדוק לסירוגין של הוריו, אשר שניהם מודעים היטב לחומרת מעשיו של המשיב, נכונים לקבל על עצמם את תפקיד הפיקוח והם מהווים גורם סמכותי ומציב גבול בעבור המשיב.

באת"כוח המבקשת טענה כי בהינתן כל הנתונים שעליהם הצביע בא"כוח המשיב, הרי ראוי לבחון אפשרות שחרורו של המשיב כחלופה באמצעות שירות המבחן. לטעמה של המבקשת המסוכנות הנשקפת מפני המשיב היא משמעותית, וזאת בעיקר בשים לב לעובדה כי מעשיו בוצעו לשיטתו על רקע אידאולוגי ותוך התרסה כלפי רשויות אכיפת החוק.

לאחר ששמעתי את טיעוני בא"כוח הצדדים והתרשמתי באופן בלתי אמצעי מהערבים המוצעים, באתי לכלל מסקנה כי בנסיבותיו המיוחדות של מקרה זה יהיה ניתן להורות על שחרורו של המשיב כחלופה הדוקה והרמטית עוד טרם קבלת תסקיר.

כאמור, לא יכול להיות חולק על חומרת העבירה המיוחדת למשיב ועל העובדה כי היא מקימה עילת מעצר מוצקה בדמות מסוכנות. עם זאת הלכה פסוקה היא כי חומרת העבירה כשלעצמה אינה מצדיקה מעצר עד לתום ההליכים, וגם כאשר קיימת חזקת מסוכנות העולה מנסיבות המקרה, עדיין חייב בית המשפט לשקול אם יש בחלופת מעצר כדי להשיג את ונכלית המעצר. כידוע, המעצר אינו מקדמה על חשבון העונש ואינו מיועד להשיג מטרה של הרתעה, וכל מקרה נבחן בהתאמה לנסיבותיו, הן באשר לקיומן של ראיות לכאורה והן באשר לאפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה וקביעת תנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של נאשם פחותה.

בעניינינו, ומבלי להפחית ולו במעט מחומרת המיוחס למשיב, לא ניתן מנגד להתעלם ממכלול הנתונים שהובאו לפניי ומנסיבותיו האישיות של המשיב, שהוא ללא כל עבר פלילי, ועד לאירוע נשוא כתב האישום התנהל באופן נורמטיבי במישורי חייו השונים.

אכן מדובר במעשה תמוה, בפרט נוכח העובדה שעד לעצם היום הזה – וכפי שסיפרה בכנות אימו של המשיב – מעולם לא פגע באיש. אינני שוללת את האפשרות כי והמעשה נעשה באמת על רקע טריגר שעורר במשיב והציף בו תחושות קשות, הגם שאין בדבר ראשית הצדקה למעשה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י" בסיון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 נד"נ
ישראל

זאת ועוד: הונרשמתי באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים, אשר נחקרו ארוכות בבית המשפט, ומדבריהם עלה באופן מפורש שהם רואים בחומרה את המעשה המיוחס למשיב ושהם מבינים עד תום את התפקיד המוטל עליהם, ויעשו כל שלא ידם כדי להצדיק את האמון שבית המשפט ייתן בהם וישמרו בקפידה על כל תנאי שיושת על המשיב. סבורני כי להתרשמותי זו שותפה גם המבקשת, שמסרה מפורשות כי נראה שמדובר במפקחים ראויים.

ניתן להבין את עמדת המבקשת להידרש לתסקיר מעצר, וזאת בעיקר נוכח ההתנהלות הלא-מובנת של המשיב על פניה. עם זה יש מקרים שעל פניהם ניתן להורות בהם על חלופת מעצר, כאשר בית המשפט יכול להתרשם ישירות מהמפקחים המוצעים ומטיב החלופה אף ללא צורך לקבל, גושפנקה" משירות המבחן. אכן בעולם אידיאלי המצב הרצוי הוא שכל חלופה תיבחן בידי שירות המבחן, אך כחלק בלתי נפרד מהתפקיד ומהאחריות המוטלת על שופט המעצרים חובה עליו, במקרים המתאימים, לבחון את האפשרות לשחרר לחפות מעצר גם ללא תסקיר שירות המבחן.

כאמור בדיון שלפניי הוצגו ערכים מפקחים אשר נחקרו ארוכות על-ידי באת-כוח המבקשת ובית המשפט, ולהתרשמותי מדובר במפקחים אמינים ומהימנים המודעים לגודל האחריות ולמשמעות התפקיד שהם מקבלים על עצמם. הם ערוכים לפקח על המשיב ומסוגלים לשמש מפקחים הולמים להפחתת המסוכנות.

אציין עם זאת כי מקום שבו מצאתי להורות על שחרור בחלופה ללא קבלת תסקיר, הרי שיש להורות על תנאים משמעותיים להבטחת קיומם של תנאי השחרור.

אשר-על-כן, לאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין, אני מורה על שחרור של המשיב בתנאים הבאים:

(א) המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית אימו, בכתובת [REDACTED]

(ב) המשיב ישהה במקום מעצר הבית משך 24 שעות ביממה כשהוא מפוקח באופן צמוד והדוק [REDACTED]

על-ידי אימו, הגב' [REDACTED] ואו אביו [REDACTED]

מובהר כי נאסר על המשיב לצאת מפתח מקום מעצר הבית מסיבה כלשהי, [REDACTED]

למעט אם ייקרא לחקירה במשטרה ו/או לדיון בבית המשפט על-פי זימון כדן, ובליזוי

ובפיקוח צמוד והדוק. עוד מובהרת למפקחים חובתם לדווח באופן מיידי למשטרת ישראל

על הפרה כלשהי של תנאי השחרור, וכן מובהרת להם זכותה של המשטרה להיכנס בכל עת

לבית המגורים לצורך בחינה כי המשיב עומד בתנאי השחרור.

(ג) הפקדת סך 15,000 ₪ במזומן.

(ד) חתימה על ערבות עצמית בסך 20,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

24 במאי 2018
י' בסיוון תשע"ח

מ"ת 35530-05-18 מדינת
ישראל נ'

1 חתימה על שתי ערבויות צד ג בסך 20,000 ש"ח כל אחת (ובסך-הכול 40,000 ש"ח). ערבויות צד ג
2 תחתמנה בידי אביו ואמו של המשיב.
3 (ו) ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המשיב, וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים
4 המתנהלים נגדו. דרכונו של המשיב יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 27.05.18,
5 בשעה 10:00.

6
7 לא יעמוד המשיב בתנאים שנקבעו – ייעצר ויובא לפני שופט בתוך 24 שעות ממעצרו.
8
9 09:00.

10
11 יפר המשיב תנאי מן התנאים – ייעצר ויובא לפני שופט בתוך 24 שעות ממעצרו.
12

13 ניתנה והודעה היום, י' סיוון תשע"ח (24 במאי 2018), במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

14
15 ב"פ המשיב:

16 בהסכמת חברתי אבקש כי רכבו של המשיב, התפוס בידי היחידה החוקרת, יוחזר לידי אביו של
17 המשיב.
18
19

20 ב"פ המבקשת:

21 אין התנגדות.
22

23 ה ח ל ט ה

24
25 רכבו של המשיב, התפוס בידי היחידה החוקרת, יוחזר לידי אביו של המשיב.
26
27

28 ניתנה והודעה היום, י' סיוון תשע"ח (24 במאי 2018), במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת